

TBMM
HALKLARIN EŞİTLİK VE DEMOKRASİ PARTİSİ
GRUP BAŞKANLIĞI

Sayı : 3546

Tarih : 18.12.2023

10/794

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Evsizlik Türkiye’de sayısı giderek artan ve artık kamu otoritelerin sorumluluk alması gereken toplumsal bir sorundur. Evsiz yurttaşların sürdürülebilir insanca yaşam hakkını sağlamak için yapılacakları belirlemek amacıyla geçilmesi amacıyla Anayasa’nın 98’inci, İç Tüzüğü’nün 104’üncü ve 105’inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması için gereğini arz ederiz.

Ceylan AKÇA CÜPOLO
Diyarbakır Milletvekili

GEREKÇE

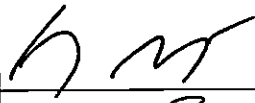
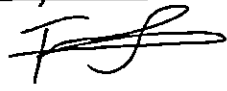
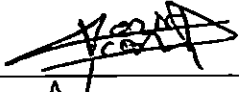
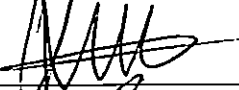
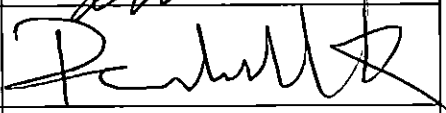
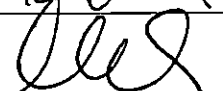
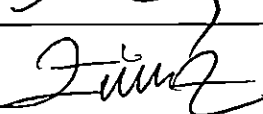
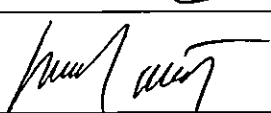
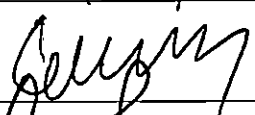
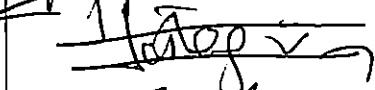
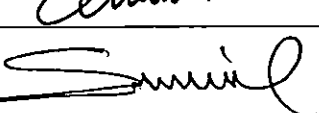
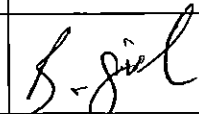
Evsizlik kendi içerisinde birçok boyut barındıran, genellikle yoksulluk, göç, kentleşme, konut fiyatlarındaki yüksek artış, aile içi sorunlar, işsizlik, doğal afetler, zihinsel ve ruh sağlığı problemleri, sosyal statü kaybı, sosyal koruma erişimindeki ayrımcılık, alkol ve madde kullanımı gibi birçok sebep sonucu oluşan ve ekonomik, sosyal ve politik faktörlerin etkisiyle gittikçe artan toplumsal bir sorundur. Türkiye’de de giderek büyüyen ekonomik kriz, artan yoksulluk, yüksek enflasyon ve son 2 yıldır artan kiralara sonuca barınma krizi giderek büyümektedir. Tüm bunların sonucu olarak evsizlik de artık ülkenin temel sorunlarından biridir ve bir an önce yetkili kurumların gündemine alması ve kalıcı çözümler üretmesi gereken hale gelmiştir

Akademik literatürde evsizlik, bir kişinin belirlenmiş geçici bir konutta ya da uyumak için tasarlanmamış bir yerde en az bir gecesini geçirmesi olarak tanımlanırken evsizler de evsiz, çatısız, konutsuz ya da güvencesiz alanlarda yaşayan bireyler olarak tanımlanır. Birleşmiş Milletler ve Avrupa ülkelerinde evsizliğe dair çatı kuruluş olan FEANTSA’nın (European Federation of National Organisations working with the Homeless) kullandığı ortak tanım ve sınıflandırma ise şu şekildedir: *“Sokaklarda yaşayan kişiler, açık alanlarda, barakalar veya arabalarda; geçici acil barınma yerlerinde, kadın sığınma evlerinde, kamplarda veya ülke içinde yerinden edilmiş kişilere, mültecilere veya göçmenlere sağlanan diğer geçici konaklama yerlerinde yaşayan kişiler; ve gayri resmi yerleşim yerlerinde yaşayanlar gibi son derece yetersiz ve güvencesiz konutlarda yaşayanlar.”* (OHCHR,2020). Birleşmiş Milletler ve FEANTSA’nın evsizlik tanımı, sokakta ya da geçici barınaklarda yaşayanlardan, mültecilere veya gayri resmi yerleşim yerlerinde yaşayanlara kadar geniş bir yelpazeyi kapsamıştır.

Evsizlere Yönelik Hizmet ve Politikalarda Mevcut Durum Evrensel İnsan Hakları Beyannamesi’nin 25. Maddesinden başlayarak Türkiye’nin taraf olduğu birçok uluslararası haklar sözleşmesi barınma hakkının korunması yükümlülüğünü getirir. Konut hakkıyla ilgili olarak, Avrupa Sosyal Şartı’nın 31. maddesinde; “Devletler barınaktan yoksun kalma durumunu da tedricen ortadan kaldırmaya yönelik önlemler almalıdırlar. Devlet halkın kabul edilir düzeyde kentlerden yararlanabilmesini sağlamakla ve maddi olanağı dar olanlar için konut giderlerini ulaşılabilir bir düzeyde tutmakla yükümlüdür.” denir.

Türkiye’de evsizlik ile ilgili yasal bir çerçeve olmadığı gibi; evsizlerin son yıllardaki durumu hakkında sadece yerel yönetimler ve sivil toplum kuruluşlarının yaptığı kısıtlı çalışmalar mevcut olduğu için net bir veri de yoktur. Konuyla ilgili çalışan sivil toplum temsilcileri evsizlerin sayısının başta İstanbul’da olmak üzere, “hiç olmadığı kadar” arttığını söylemekte ve Türkiye’de evsizliği, ekonomik sıkıntılar ve sosyal sorunlarla ilişkilendirmektedirler.

Barınma sorununu çözmek, sayısı giderek artan evsiz yurttaşların temel ihtiyaçlarını ve sorunlarını belirleyip kalıcı olarak çözmek, evsiz yurttaşların sürdürülebilir insanca yaşam hakkını sağlamak için yapılacakları belirlemek amacıyla TBMM’de acil olarak bir araştırma komisyonu kurulmalıdır.

1	SEZAI TEMELLİ	MUŞ	
2	FERİT ŞENYAŞAR	ŞANLIURFA	
4	VEZİR COŞKUN PARLAK	HAKKARİ	
5	KEZİBAN KONUKÇU KOK	İSTANBUL	
6	NEJLA DEMİR	AĞRI	
7	PERİHAN KOCA	MERSİN	
8	AYTEN KORDU	TUNCELİ	
9	BERİTAN GÜNEŞ ALTIN	MARDİN	
10	ZEYNEP ODUNCU	BATMAN	
11	MEHMET ZEKİ İRMEZ	ŞIRNAK	
12	HEVAL BOZDAĞ	AĞRI	
13	OSMAN CENGİZ ÇANDAR	DİYARBAKIR	
14	SÜMEYYE BOZ	MUŞ	
15	ÖMER FARUK HÜLAKÜ	BİNGÖL	
16	ONUR DÜŞÜNMEZ	HAKKARİ	
17	GEORGE ASLAN	MARDİN	
18	SEMRA ÇAĞLAR GÖKALP	BİTLİS	
19	BURCUGÜL ÇUBUK	İZMİR	
20	CELAL FIRAT	İSTANBUL	